

overfører hidtidige Statsskatter til dem, eller endelig ved den Udvej, der jo ogsaa kan tænkes, nemlig at Staten paatager sig en Del af de Udgifter, som nu for Tiden paa hvile Kommunerne. Men det rette Synspunkt er i hvert Fald ikke det, at de direkte Skatter til Staten formindskes, men det er det, at Staten paatager sig en ny Udgift, som ikke hidtil har paa hvilet den.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at disse Skattelove vise ikke Kjøbenhavn — det var særlig for Kjøbenhavns Vedkommende, at han beklagede dette — Vejen til at skaffe sig ny kommunale Indtægter. Heller ikke dette er rigtigt, ikke paa nogen Maade rigtigt. Lovforslaget om Ejendoms-skyld aabner Kjøbenhavns Kommune Ret til at opkræve et Beløb, svarende til $1\frac{1}{2}$ pro mille af de faste Ejendommens Værdi, hvilket vil give Kjøbenhavns Kasse en Indtægt af 1,072,000 Kr. Dertil kommer, at der til Kommunen overføres eller eftergives Land- og Ligningsskattens og Gammelskattens Beløb, som er 125,000 Kr., saaledes at Kjøbenhavns Kommune altsaa i Henhold til disse to Love faar Adgang til forøgede Indtægter til et Beløb af 1,200,000 Kr. Hertil kommer saa yderligere, i Henhold til det af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag, et direkte Tilskud af 365,000 Kr., saa at der altsaa, selv bortset fra Virkningerne af den interkommunale Beskatning og af Aktieselskabers Beskatning, vil kunne tilflyde Kjøbenhavns Kommune et kontant Beløb af mellem 1,500,000 og 1,600,000 Kr. Et helt andet Spørgsmaal er derimod det, om Kjøbenhavns finansielle Stilling er en saadan, at Byen, naar den faar disse store ny Indtægter, er i Stand til at nedsætte Indkomstskattens Procent. Ved vore Forslag i Fjor gik vi ud derfra. Det er jo muligt, at Kjøbenhavns finansielle Stilling i Aar viser sig at have forværret sig saa meget, at det ikke lader sig fastholde. Det skal jeg ganske lade staa hen. Det bliver en Sag for sig. Men det er klart, at disse Love umiddelbart i meget væsentlig Grad skabe ny Indtægtskilder for Kjøbenhavn, ligesom i øvrigt ogsaa for Købstæderne. — Jeg skal endelig blandt det ærede Medlems Bemærkninger endnu nævne den, at han spurgte, om det, hvis vi gennemføre den

fuldstændige Afskrivning af Hartkornsskatterne, da ikke maa føre til, at Godsejerne maa tilbagebetale de Erstatningsbeløb, som i 1850 bleve udbetalte dem i Anledning af Egalisationen af Hartkornet. Ja, hvis det er muligt at fremskaffe de Godsejere, som i 1850 modtog de Penge og endnu sidde paa de Godser, de den Gang ejede, er det et Spørgsmaal, der kan være Genstand for Overvejelse. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at der ikke findes mange saadanne Godsejere endnu. Men selv for deres Vedkommende synes det mig, at Spørgsmaal, om man af dem kan forlange en Tilbagebetaling, maa ses i Belysning af det Spørgsmaal, om dette Beløb i sin Tid, for 50 Aar siden, med Rette er blevet udbetalt dem. Hvis man den Gang havde stillet sig paa det Standpunkt, man nu staar paa, nemlig, at man betragter Hartkornsskatterne, specielt Gammelskatten, som en Skat, skulde hint Erstatningsbeløb aldrig have været udbetalt. Men det Standpunkt, hvorpaa man stod den Gang og, som det vil være ærede Medlemmer vel bekendt, deles af mange endnu, var det, at Gammelskatten er at betragte ikke som en Skat, men som en Grundbyrde. Man har i sin Tid handlet ud fra denne Forudsætning; nu gaar Lovgivningsmagten over til at handle ud fra en anden Forudsætning. Men at den Omstændighed, at Lovgivningsmagten skifter Syn paa Forholdets Karakter, skulde kunne medføre, at der lægges Beslag paa Penge, der i sin Tid lovmæssigt og endeligt ere blevne udbetalte, det vilde det maaske dog være vanskeligt at fastholde.

Jeg gaar nu over til at omtale en Række Enkeltheder, som forskellige ærede Medlemmer have fremdraget. Først de, der angaa Indkomst- og Formueskatten. De Punkter, som for dette Lovforslags Vedkommende have været Genstand for Bemærkninger, ere forholdsvis faa. Det følger jo af, at dette Lovforslag gennem en Række Aar har været behandlet her i Tinget, og dets Enkeltheder ere for de ældre Medlemmer velbenedte. Forslaget om Ejendoms-skyld er mere nyt, og det har derfor givet Anledning til flere Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) dvælede særlig ved de kjøbenhavnske Forhold.